

A Győri Ítéltábla a dr. Répászky Miklós ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Szajki Zoltán ügyvéd által képviselt **I.r.** és dr. Rákosfalvy Zoltán ügyvéd által képviselt **II.r. alperesek** ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2011. július 6. napján kelt 26.P.20.754/2008/44. számú ítélete ellen a felperes részéről 45. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta az alábbi

### **í t é l e t e t :**

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a felperes és az I.r. alperes által a 15.000.000,- (Tizenötmillió) Ft tekintetében 2005. december 21-én kötött és 2006. december 20-án módosított, továbbá a 20.000.000,- (Húszmillió) Ft tekintetében 2007. június 25-én kötött kezesi szerződések nem jöttek létre. Az elsőfokú ítélet perköltség viselésre vonatkozó rendelkezéseit mellőzi.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 1.800.000,- (Egymillió-nyolcszázezer) Ft feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket, a felperesnek pedig 15 napon belül 1.305.480,- (Egymillió-háromszázötezer-négyszáznyolcvan) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Az alperesek maguk kötelesek viselni a perben felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

### **I n d o k o l á s :**

Az irányadó tényállás szerint a felperesi önkormányzat egyszemélyes tulajdonában áll a "A" Közhasznú Társaság, valamint a "B" Közhasznú Társaság. A két társaság az I.r. alperessel kölcsönszerződéseket kötött, a tartozás visszafizetéséért pedig a felperes az I.r. alperes felé készfizető kezességet vállalt. A kezesi szerződéseket a felperes képviselőjében eljárva a II.r. alperes, mint polgármester írta alá. A felperes 19/2008. (IV.7.) számú Ökt határozatában megállapította, hogy a felvett hitelekhez az önkormányzat nem vállalt készfizetői kezességet, a hitelfelvételhez a II.r. alperes által becsatolt 26/2007., 167/2007., valamint 41/2005. Kt határozatok nem valósak, azokat nem a képviselő-testület alkotta meg.

A felperes keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy közte és az I.r. alperes között nem jöttek létre a készfizető kezesi szerződések, azok legfeljebb az I. és II.r. alperesek

között jöttek létre. Másodlagosan a kezesi szerződések semmisségének megállapítását kérte. Kérte, hogy a bíróság mentesítse a felperest a kezesi kötelezettség alól és oldja fel az I.r. alperes által vezetett felperesi bankszámla megterhelését.

Elsődleges keresete körében arra hivatkozott, hogy a felperesnek nem volt szándéka készfizető kezességet vállalni, a szerződés aláírásához képviselő-testületi határozatra lett volna szükség, a II.r. alperes által készített jegyzőkönyvkivonatok hamisítványok. Másodlagos kérelmét azzal indokolta, hogy a II.r. alperes a felperes nevében érvényesen nem köthetett ilyen szerződést, mert az államháztartásról szóló törvény által megkövetelt jegyzői ellenjegyzés a szerződésekről hiányzik.

Az I.r. alperes elsősorban a per megszüntetését kérte, érdemi ellenkérelme pedig a BH 2000.214. számú eseti döntésre is hivatkozással kereset elutasítására irányult. Előadta, hogy a II.r. alperes eljárhatott a szerződéskötéskor a felperes képviseletében és érvényes szerződést köthetett a felperes nevében. Az államháztartásról szóló törvény nem szabályozza a költségvetési szervek és magánszemélyek között létrejövő polgári jogi jogviszonyokat.

A II.r. alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a szerződéseket a felperes képviselőjeként írta alá.

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. és II.r. alpereseknek 15 napon belül fejenként 1.562.500,- Ft perköltséget. Megállapította, hogy a felmerült illetéket a Magyar Állam viseli.

Ítélete indokolásában az 1990. évi LXV. törvény (Ötv.) 9. §. (1) bekezdésére, valamint a Ptk. 29. §. (3) bekezdésére utalással megállapította, hogy mindkét kezesi szerződés alakilag érvényesen létrejött a felperes és az I.r. alperes között, a polgári jogi jogviszonyokban a polgármester képviseleti joga korlátozás alá nem esik. A szerződéseket a II.r. alperes, mint a felperes törvényes képviselője írta alá, ezáltal a felperes vált kötelezetté. Az I.r. alperes részéről nem volt elvárható, hogy megkövetelje a jegyzői ellenjegyzést.

A bíróság osztotta az I.r. alperes azon jogi álláspontját, hogy az államháztartásról szóló törvény nem szabályozza a költségvetési szervek és más személyek között létrejövő polgári jogviszonyokat, a törvény személyi és tárgyi hatályát vizsgálva megállapítható, hogy a jogszabály költségvetési szerveken kívüli, azaz harmadik személyekre, így I.r. alperesre többletkötelezettségeket nem ró.

Ítéletében utalt arra, hogy a felperes legfeljebb a Ptk. 221. §-ában foglaltak, azaz az álképviseletre vonatkozó szabályok szerint érvényesíthetett volna igényt a II.r. alperessel szemben. A II.r. alperes képviseleti joggal rendelkezett és képviseleti jogát lépte túl azáltal, hogy nem valós jegyzőkönyvkivonatokkal igazolta a kezesi szerződés megkötésére vonatkozó felhatalmazását.

A felperes fellebbezésében az ítéletnek a felperesi kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, de az abból levont jogi következtetése jogszabálysértő, mindemellett a döntésével nem merítette ki a felperes keresetét sem.

Hivatkozása szerint a készfizető kezesi szerződés hamisított közokirat alapján jött létre, és mint ilyen jogszabályba ütközik, ezért semmis. A bíróság azonban ezt az okfejtést és a Ptk.

200. §. (2) bekezdése szerinti semmisségi okot figyelmen kívül hagyta. A bíróság ítéletében a felperes másodlagos kérelmét tévesen jelöli meg, nem a jegyzői ellenjegyzés hiányában tekintette a felperes semmisnek a szerződést, hanem arra figyelemmel, hogy hamisított okiratról van szó. A jegyzői ellenjegyzés hiánya másodlagosan egyébként szintén semmissé teszi a szerződést. A Legfelsőbb Bíróság BH 2000.214. számú eseti döntésére alapított ítéleti indokolás nem foghat helyt, mert az eseti döntés egy létező önkormányzati határozat kereteiről szól, azaz olyan tényállás mellett született, amikor a polgármester meglévő képviselő-testületi határozathoz képest terjeszkedett túl képviseleti jogkörén. A perbeli esetben pedig ezzel szemben önkormányzati határozat nem létezett.

Tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításával, hogy polgári jogviszonyokban a polgármester képviseleti joga korlátozás alá nem esik, továbbá, hogy az I.r. alperes részéről nem volt elvárható a jegyzői ellenjegyzés megkövetelése.

Tévesen foglalt állást akként, hogy az államháztartásról szóló törvény személyi és tárgyi hatálya nem terjed ki a perbeli esetre. A polgármester képviseleti joga korlátozás alá esik, gondos eljárás esetén a harmadik személynek vizsgálat tárgyává kell tennie a képviseleti jogosultságot és jogkört. A polgármester képviseleti joga valóban minden ügyben fennáll, de hogy az adott ügyben jogköre mire terjed ki, azt minden szerződés alkalmával vizsgálni szükséges.

A felperes által csatolt okiratok igazolják, hogy a polgármester képviseleti joga vagyoni ügyekben miként korlátozódik és az I.r. alperes szabályzata is vizsgálati kötelezettségeket ír elő a képviselő jogosultsága tekintetében. Az I.r. alperes elmulasztotta a szerződés aláírásakor a képviseleti jog vizsgálatát, így tehát jogszabályellenesen járt el.

A II.r. alperes nem a felperes képviseletében járt el, akár mint álképviselő, akár mint megbízás nélküli ügyvivő legfeljebb a saját személyében, nem pedig a felperes nevében kötötte meg a szerződéseket.

Az I.r. alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalására irányult. Megítélése szerint az elsőfokú eljárásban nem nyert igazolást, hogy a polgármester hamisított okiratok alapján járt volna el. A hamisítás tényét pedig, mint büntetőjogi tényállási elemet kizárólag büntető bíróság jogosult megállapítani, erre pedig nem került sor. Az Ötv. rendelkezései alapján egyértelműen megállapítható, hogy a polgármester önállóan jogosult volt eljárni a perbeli szerződések megkötésénél. Képviseleti joga nincs feltételhez kötve. A hivatkozott jogeseteken túl utalt a BDT 2004.947. és a BDT 2008.1804. számú közzétett eseti döntésekre. Hangsúlyozta, hogy az államháztartási törvény a költségvetési szervek belső jogviszonyaira irányadó, a harmadik személlyel szembeni jogviszony tekintetében nincs hatálya.

Az I.r. alperesnél, mint pénzügyintézetnél leadott úgynevezett aláírási bejelentő a folyószámla-szerződéssel létrejött jogviszonyra vonatkozik, az egyéb jogviszonyok tekintetében annak megítélése körében nem irányadó, hogy a felperest ki képviselheti.

A II.r. alperes fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban a szerződések semmiségének okát nem a közokirat-hamisításban, hanem a jegyzői ellenjegyzés, illetőleg a II.r. alperes képviseleti jogosultságának hiányában jelölte meg, az ezzel ellentétes fellebbezési érvelése meg nem engedett kereset-kiterjesztésnek minősül. A BDT 2006.1450. számú eseti döntésre utalással kiemelte, hogy a

más jogágak kötelező szabályait sértő szerződés a polgári jog szempontjából akkor érvénytelen, ha a más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés érvénytelenségét is okozza, vagy a törvény értelmezéséből, illetőleg az összes körülményből nyilvánvaló módon megállapítható, hogy a külön jogszabály az egyéb más jogági szankciók mellett a szerződés érvényességét sem kívánja megengedni.

Hivatkozott az Ötv. 9. §. (1) bekezdésére, amely szerint a képviselő-testületet a polgármester képviseli, mégpedig külön meghatalmazás nélkül, képviseleti joga nem külön megbízáson, hanem a törvény előírásán alapul, emiatt a felperes alappal nem hivatkozhat sem a képviselő-testületi határozat, sem pedig a jegyzői ellenjegyzés esetleges hiányára.

A felperes fellebbezése részben, az I.r. alperessel szembeni keresetet elutasító ítéleti rendelkezés tekintetében az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítás eredményeként beszerzett peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, de az I.r. alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasító döntésével és annak indokaival az ítélet tábla nem értett egyet.

A felperes kereseti kérelmének elbírálása során abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a perben támadott készfizető kezési szerződések aláírásakor a II.r. alperes, mint a felperes polgármestere rendelkezett-e képviseleti jogosultsággal.

Ennek megválaszolása megkívánja annak tisztázását, hogy az önkormányzat polgármesterének, mint szervezeti képviselőnek a törvényből fakadóan korlátlan-e a képviseleti joga, avagy a képviseleti jog önálló döntési jogkört nem hordoz, azaz a polgármester képviseleti joga csupán a képviselő-testület által (általános jelleggel, rendeletben avagy eseti jelleggel meghatározott ügyek tekintetében) átruházott hatáskörökben párosul egyúttal döntéshozatali jogkörrel is.

Ezen jogkérdés tekintetében egységes bírói gyakorlat nem alakult ki, az ítélezési gyakorlatban mindkét álláspont számos eseti döntésben megjelenik:

A Legfelsőbb Bíróság a BH 2000.214. számú eseti döntésében tévesnek minősítette azt a jogi álláspontot, hogy a polgármester képviseleti jogát a polgári jogviszonyokban harmadik személyekkel szemben az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény, illetőleg az 1991. évi XX. törvény rendelkezései korlátozzák. Az utóbbi, úgynevezett hatásköri törvény tekintetében a döntésében a Legfelsőbb Bíróság úgy foglalt állást, hogy ezen jogszabályi rendelkezéseknek belső kogenciája van, a helyi önkormányzatok és szerveik feladat és hatásköréről rendelkezik, tehát egy adott szervezeten belül állapítja meg a hatásköröket és a feladatköröket.

A Pécsi Ítélet tábla a BDT 2004.947. számú eseti döntésében azt hangsúlyozta, hogy az önkormányzat nevében eljáró polgármester által aláírt szerződés létrejöttéhez nincs szükség további jogi aktusra, azaz a közgyűlés jóváhagyására, vagy beleegyezésére. Az Ötv. 9. §. (1) bekezdése szerint a képviselő-testületet a polgármester képviseli, a hatásköri törvény 139. §. (1) bekezdés d.) pontja szerint a polgármester a helyi önkormányzat nevében kötelezettséget vállalhat. A hatásköri törvény a polgármester képviseleti jogára vonatkozóan harmadik személyek irányában korlátozást nem tartalmaz.

A Szegedi Ítéltábla BDT 2008.1804. számú eseti döntésében azt fejtette ki, hogy az önkormányzat törvényes képviselője a polgármester, képviseleti joga külső harmadik személyek irányában korlátlan, a hatásköri törvény 139. §. (1) bekezdés d.) pontja alapján a polgármester szabadon vállalhat kötelezettségeket. Amennyiben közgyűlési jóváhagyás nélkül köt szerződést, úgy ez a szerződő partnerrel való viszonyában az önkormányzat belső ügyének minősül, ennél fogva a megkötött ügylet érvényes létrejöttét nem érinti.

A fentiekkel ellentétes álláspontot foglalt el a Legfelsőbb Bíróság a Gf.I.31.646/2000/6. számú ítéletében, valamint a BH 2009.183. számú alatt közzétett eseti döntésében. Ezen határozataiban azt hangsúlyozta, hogy az Ötv. 9. §-a szerint az önkormányzati feladat és hatáskörök a képviselő-testületet illetik meg, a képviselő-testületet a polgármester képviseli. A képviselő-testület egyes hatásköreit az Ötv. 9. §. (3) bekezdése szerint a polgármesterre ruházhatja. A polgármester olyan ügyekben is képviselheti a testületet, amelyben a döntés a képviselő-testület hatáskörébe tartozik. A képviseleti jog azonban nem jelenti azt, hogy a polgármester a Ptk. 29. §. (3) bekezdésében foglaltak folytán a képviselő-testületet helyettesítheti, azaz olyan ügyben is képviselheti, amelyben a hatáskör, így a döntés joga a képviselő-testületé. A képviselő-testület a hatáskörét - az Ötv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint megalkotott szervezeti és működési szabályzatban - állandó jelleggel, illetve - testületi határozat útján - eseti jelleggel átruházhatja. Amennyiben azonban a hatáskör nem kerül átruházásra, a polgármester csak a testületi határozat által meghatározott körben képviselheti az önkormányzatot.

Az ítéltábla a döntése meghozatala során ezen utóbbi jog álláspontot osztotta. Megítélése szerint a jogi személy szervezeti képviselőjének harmadik személyekkel szembeni korlátlan képviseleti joga (a Gt.29. §. (1) bekezdésében is megjelenő) a polgári jogi, vagyoni viszonyok szokásos alanyaira értelmezhető és irányadó. Az Ötv. 9. §. (1) bekezdése értelmében az önkormányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet illetik meg. A (3) bekezdés szerinti a képviselő-testület egyes hatásköreit a polgármesterre, a bizottságaira stb. ruházhatja. A polgármester szervezeti képviseleti joga nem hordoz egyúttal önálló döntési jogkört is. Amennyiben a képviselő testület a hatáskörét sem általános, sem eseti jelleggel nem ruházza át a polgármesterre, úgy a polgármestert az adott körben döntési jogosultság nem illeti meg.

Az Ötv. 9. §. (1) bekezdésében deklarált képviseleti jog nem jelenti azt, hogy a polgármester a Ptk. 29. §-ának (3) bekezdésében foglaltak folytán a képviselő-testületet helyettesítheti, azaz olyan ügyben is képviselheti, amelyben a hatáskör, így a döntés joga a képviselő testületé.

A hatásköri törvény 139. §. (1) bekezdés d.) pontjában foglalt jogszabályi felhatalmazás a polgármester önkormányzat nevében való kötelezettségvállalása tekintetében az ítéltábla álláspontja szerint nem általános, így a polgári jogi jogviszonyokban is irányadó érvennyel nem bír. A jogszabály irányadó fejezetcíme (pénzügyi igazgatás), továbbá a törvény miniszteri indokolása alapján is az a következtetés vonható le, hogy ezen rendelkezés csupán a pénzügyi igazgatás tekintetében fogalmaz meg döntési jogkört, a rendelkezés csak belső, tehát a szervezeten, az önkormányzaton belüli kogenciával bír, kívülálló harmadik személyekkel szemben fennálló polgári jogi jogviszonyokban nem irányadó, tehát ilyen irányba ható hatálya nincs. A belső kogencia körében a jegyző ellenjegyzésének

követelményével kapcsolatosan e jogszabály hatályát érintve az I.r. alperes a perbe, az elsőfokú bíróság pedig ítéletében maga is erre az álláspontra helyezkedett.

A perbeli esetben a peradatok alapján megállapítható, hogy a felperesi képviselő-testület sem rendeletében, sem pedig egyedi testületi határozatával nem ruházta fel polgármesterét a támadott kezesi szerződések megkötéséhez szükséges döntési jogkörrel. A II.r. alperes a szerződések aláírásával kapcsolatosan az I.r. alperes felé döntési jogkörét létre nem jött képviselő-testületi határozatokkal, hamisított okiratokkal kívánta igazolni. Az alperesek hivatkozásával szemben ennek polgári perben való megállapítása nem ütközik a Pp. 4. §. (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekbe, ugyanis nem született ezzel ellentétes ténymegállapításra alapított jogerős büntetőbírósági ítélet.

A fentiek alapján tehát megállapítható, hogy a II.r. alperesnek a felperes nevében a készfizető kezesi szerződések megkötése körében nem volt döntési jogköre.

Ennek lehetséges jogkövetkezményei tekintetében szintén eltérő a bírói gyakorlat.

A joggyakorlatban élő és alkalmazott az az álláspont, hogy a polgármester képviseleti jogának hiánya a szerződés - jogszabályba ütközés miatti - érvénytelenségéhez vezet (Legfelsőbb Bíróság Pfv.VIII.21.357/2009/13.számú részítélete).

A Legfelsőbb Bíróság ugyanakkor egyéb döntéseiben (a már hivatkozott BH 2009.183. számú és a Gf.I.31.646/2000/6. számú eseti döntésben) akként foglalt állást, hogy amennyiben a polgármester a szerződések megkötésekor a hatáskörét, képviseleti jogkörét túllépi, az eljárását pedig a képviselő-testület utólag sem hagyja jóvá (Ptk. 221. §.(1) bekezdés), a szerződés a Ptk. 205. §-ának (1) bekezdésében írt feltételek hiányában érvényesen nem jött létre, az álképviselő nyilatkozata alapján az önkormányzat nem kerül kötelmi jogviszonyba a szerződő féllel.

Az ítéletábra álláspontja szerint a jelen jogvitában is az utóbbi elméleti álláspont érvényesítése az indokolt, azaz az álképviselő Ptk. 221. §. (1) bekezdésének, valamint a Ptk. 205. §. (1) bekezdésének rendelkezései az alkalmazandók, ezek figyelembevételével pedig megállapítható, hogy a képviselt, tehát az önkormányzat szerződési akaratának hiányában létre nem jött szerződésről van szó. A polgármester a felhatalmazás hiányában meghozott döntésével sérti ugyan a döntési jogkörre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, de erre az esetre a Ptk. 221. §. egyéb jogkövetkezményeket rendel, azaz e jogszabálysértés az adott tényállás mellett nem jár a Ptk. 200. § (2) bekezdés szerinti érvénytelenség következményével.

Az ítéletábra a fentiekre figyelemmel megállapította, hogy a II.r. alperes által a felperes ezirányú felhatalmazása hiányában aláírt és a felperes által utólagosan jóvá nem hagyott kezesi szerződések létre nem jött szerződéseknek minősülnek, így hozzájuk további jogkövetkezmények nem fűződhetnek. Megalapozott tehát a felperesnek az I.r. alperessel szemben előterjesztett elsődleges - a szerződések létre nem jöttének megállapítására irányuló - kereseti kérelme. Erre tekintettel az ítéletábra a szerződés érvénytelenségével kapcsolatos másodlagos kereseti kérelem körében felhozott tényállításokat és jogi érveket, mint szükségtelent a továbbiakban nem vizsgálta.

A szerződések létre nem jöttének megállapításán túl nincs anyagi és eljárásjogi lehetőség a perbeli esetben az I.r. alperes által a felperessel szemben a kezesi szerződések alapján

támasztott igények alóli mentesítés tárgyában további ítéleti rendelkezés meghozatalára, a szerződések létre nem jöttének ítéletben való megállapítása eleve ilyen jogkövetkezménnyel bír. E tekintetben tehát az I.r. alperessel szemben előterjesztett felperesi kereseti kérelem alaptalan. Ugyancsak nem megalapozott a felperes II.r. alperessel szemben támasztott kereseti kérelme. A II.r. alperes nem volt szerződést kötő fél, közte és az I.r. alperes között sem jött létre szerződés, vele szemben a szerződésnek a felperes és az I.r. alperes viszonyában való létre nem jötte megállapítására a passzív perbeli legitimációjának hiánya miatt nem kerülhet sor, a felperes II.r. alperessel szemben jelen perben pedig egyéb igényt nem érvényesített.

A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján - a támadott kezési szerződések létre nem jöttének megállapításával - részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

Az elsőfokú perköltség viselésére irányuló rendelkezések mellőzésével egyidejűleg az érdemben pervesztes I.r. alperest kötelezte a Pp. 78. §-a alapján a feljegyzett 1.800.000,-Ft kereseti- és fellebbezési eljárási illeték állam javára, továbbá a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés d.) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése szerint, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos - az ÁFA-t is magában foglaló - 1.200.000,-Ft összegben megállapított első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból és a 105.480,-Ft lerótt fellebbezési illetékből álló első- és másodfokú perköltség felperes javára való megfizetésére.

A II.r. alperes ugyan perjogi értelemben formálisan pernyertes lett, ennek ellenére az ítéletábra a felperesnek a II.r. alperes javára perköltség megfizetésére kötelezését mellőzte, figyelemmel arra, hogy a II.r. alperes magatartása idézte elő a jogvitát, a szerződés létre nem jöttének megállapítására alapot adó körülményeket.

Győr, 2012. május 23. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.  
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.  
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
Kiadó:

Az ügy tömör összefoglalása:

Az önkormányzati feladat- és hatáskörök a képviselő-testületet illeti meg. A képviselő-testületet a polgármester képviseli. Képviselési joga azonban nem jelenti a képviselő-testület hatáskörének gyakorlását. Döntési jogköre nem önálló, azaz olyan ügyben nem képviselheti a képviselő-testületet, amelyben a hatáskör, azaz a döntési jog a képviselő-testületé. Amennyiben a polgármester a szerződések megkötésekor a hatáskörét, képviselési jogkörét túllépte - azaz álképviselőként járt el - és eljárását a képviselő-testület utólag nem hagyta jóvá, a szerződések nem jöttek létre, az önkormányzat és a szerződést kötő fél nem állnak egymással kötelmi jogviszonyba.

Alkalmazott jogszabályok:

1990. évi LXV. törvény 9. §., 1959. évi IV: törvény 221. §. és 205. §.